

Neosnovano se tužitelj poziva na odredbu članka 273. ZTD-a koja propisuje da tko s nakanom koristeći svoj utjecaj u društvu navede člana uprave ili nadzornog odbora, prokuristu ili punomoćnika, da poduzmu nešto na štetu društva ili njegovih dioničara, odgovara društvu za štetu koja mu time bude pričinjena i da ta osoba odgovara za štetu i dioničarima, ako im je ona nastala, neovisno o šteti koja je pričinjena društvu jer tužitelj činjenično čak ni ne tvrdi da je postojala treća osoba koja je koristila utjecaj u društvu s ciljem da navede člana uprave, prokuristu ili punomoćnika da poduzmu nešto na štetu društva i dioničara.

Kako te odredbe, kao *lex specialis*, imaju prednost pred općim odredbama iz članka 154. ZOO-a tužitelj nije ovlašten zahtijevati naknadu štete od tuženika 1. do 3. i 6. do 10 (članova uprave i nadzornog odbora Dubrovačke banke u odnosu na koje je presudom odbijen tužbeni zahtjev).

Pravilno je sud prvog stupnja postupio kada je odbio tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika RH, ali ne iz razloga nedostatka aktivne legitimacije već zato jer tužitelj nije dokazao postojanje protupravnosti u uspostavi izvanugovornog obveznog odnosa i prava tužitelja na naknadu štete od tog tuženika.

Odluke o sanaciji i restrukturiranju Dubrovačke banke („Narodne novine“, broj 56/98 i 11/99; dalje-Odluke o sanaciji) Vlada Republike Hrvatske donijela je na temelju članka 11. Zakona o sanaciji i restrukturiranju banaka („Narodne novine“, broj 44/94) i članka 90. Zakona o bankama („Narodne novine“, broj 161/98) i njima je utvrđen posebni državni interes za provođenje postupka sanacije Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik radi sprječavanja narušavanja stabilnosti ukupnog financijskog sustava države.

Iako su tužitelju odlukom o sanaciji povrijeđena vlasnička prava kako u radnjama organa i tijela RH kod donošenja te odluke nije bilo protupravnosti, a ta pretpostavka mora biti ispunjena da bi tuženik bio odgovoran za nastalu štetu, u smislu odredbe članka 154. ZOO-a, opravdano je odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na tog tuženika iz tog razloga.

Stoga, neovisno o ostalim žalbenim navodima, pravilno je sud prvog stupnja odbio tužbeni zahtjev te je primjenom odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a odlučeno kao u izreci.

Nepobijani dio rješenja suda prvog stupnja ostaje neizmijenjen.

U Rijeci 16. rujna 2019.

DA JE PRESLIK VJERAN IZVORNIKU
TVRDI I OVJERAVAM

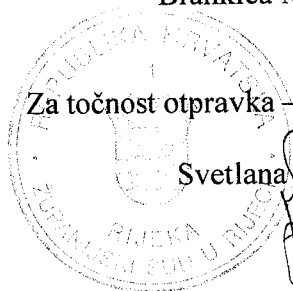
ovlašteni službenik

Sutkinja

Brankica Malnar v.r.

Za točnost otpredak – ovlašteni službenik

Svetlana Popović

Neosnovano se tužitelj poziva na odredbu članka 273. ZTD-a koja propisuje da tko s nakanom koristeći svoj utjecaj u društvu navede člana uprave ili nadzornog odbora, prokuristu ili punomoćnika, da poduzmu nešto na štetu društva ili njegovih dioničara, odgovara društvu za štetu koja mu time bude pričinjena i da ta osoba odgovara za štetu i dioničarima, ako im je ona nastala, neovisno o šteti koja je pričinjena društvu jer tužitelj činjenično čak ni ne tvrdi da je postojala treća osoba koja je koristila utjecaj u društvu s ciljem da navede člana uprave, prokuristu ili punomoćnika da poduzmu nešto na štetu društva i dioničara.

Kako te odredbe, kao lex specialis, imaju prednost pred općim odredbama iz članka 154. ZOO-a tužitelj nije ovlašten zahtijevati naknadu štete od tuženika 1. do 3. i 6. do 10 (članova uprave i nadzornog odbora Dubrovačke banke u odnosu na koje je presudom odbijen tužbeni zahtjev).

Pravilno je sud prvog stupnja postupio kada je odbio tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika RH, ali ne iz razloga nedostatka aktivne legitimacije već zato jer tužitelj nije dokazao postojanje protupravnosti u uspostavi izvanugovornog obveznog odnosa i prava tužitelja na naknadu štete od tog tuženika.

Odluke o sanaciji i restrukturiranju Dubrovačke banke („Narodne novine“, broj 56/98 i 11/99; dalje-Odluke o sanaciji) Vlada Republike Hrvatske donijela je na temelju članka 11. Zakona o sanaciji i restrukturiranju banaka („Narodne novine“, broj 44/94) i članka 90. Zakona o bankama („Narodne novine“, broj 161/98) i njima je utvrđen posebni državni interes za provođenje postupka sanacije Dubrovačke banke d.d. Dubrovnik radi sprječavanja narušavanja stabilnosti ukupnog financijskog sustava države.

Iako su tužitelju odlukom o sanaciji povrijeđena vlasnička prava kako u radnjama organa i tijela RH kod donošenja te odluke nije bilo protupravnosti, a ta pretpostavka mora biti ispunjena da bi tuženik bio odgovoran za nastalu štetu, u smislu odredbe članka 154. ZOO-a, opravdano je odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na tog tuženika iz tog razloga.

Stoga, neovisno o ostalim žalbenim navodima, pravilno je sud prvog stupnja odbio tužbeni zahtjev te je primjenom odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a odlučeno kao u izreci.

Nepobijani dio rješenja suda prvog stupnja ostaje neizmijenjen.

U Rijeci 16. rujna 2019.

DA JE PRESLIK VJERAN IZVORNIKU
TVRDI I OVJERAVAM

ovlašteni službenik

Sutkinja

Brankica Malnar v.r.

Za točnost otpisatka – ovlašteni službenik

Svetlana Popović

